

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

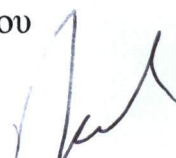
ΠΡΟΣΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Κατάθεση στις 9.6.2015, κατά τη δεύτερη εξέτασή μου)

Επειδή, κατά την εξέτασή μου στις 3.6.2015, μου τέθηκαν πολλές ερωτήσεις για τη Συμφωνία της 12^{ης} Φεβρουαρίου τρ.έ. [της Τρίτης Τροποποιητικής Συμφωνίας («Επικαιροποιημένης Τροποποίησης»)] και έδωσα αντίστοιχες απαντήσεις, θα ήθελα για διευκόλυνση της Επιτροπής να συνοψίσω το νόημα των απαντήσεών μου, που αποτελεί και τη θέση μου, ως προς το εν λόγω ζήτημα, με την εξής δήλωση:

Α. Ως προς το ζήτημα του νοήματος της Τροποποίησης

1. Η θέση μου για τη Συμφωνία είναι ερμηνεία με επιστημονική μέθοδο, η οποία στηρίζεται στα εξής στοιχεία: στο περιεχόμενο της συμφωνίας, στον κύριο σκοπό της και στο διαπραγματευτικό συμφέρον της Ελλάδας αυτή τη στιγμή των διαπραγματεύσεων. Μετά τη λήξη των διαπραγματεύσεων, μπορεί από τα στοιχεία τους να προκύψουν βάσεις ευρύτερης ευνοϊκής ή δυσμενούς κριτικής.
2. Η Τροποποίηση περιλαμβάνει μόνο παράταση του χρόνου ισχύος των δανειακών συμφωνιών μέχρι τις 30 Ιουνίου 2015 (άρθρο 1 της Τροποποίησης).
3. Αποκλειστικός σκοπός της παράτασης ήταν να δοθεί ο επαρκής χρόνος για να διαπραγματευθούν τα μέρη νέα συμφωνία, που θα υποκαταστήσει όλες τις παλαιές δανειακές συμφωνίες με νέες υπογραφές και με επικύρωση από τη Βουλή, σύμφωνα με το Σύνταγμα, ανεξάρτητα από το σε ποιο περιεχόμενο θα καταλήξουν οι διαπραγματεύσεις.
4. Η συμφωνία της τετράμηνης (ζητήθηκε δμηνη) παράτασης δεν ήταν τετράμηνη αναστολή της ισχύος των δανειακών συμφωνιών, οπότε θα ήταν πλήρες moratorium, αλλά παράταση ισχύος και εφαρμογής τους μέχρι το συμφωνημένο τέλος των διαπραγματεύσεων. Μετά το τέλος αυτό, οι συμφωνίες δανεισμού παύουν να ισχύουν με σταμάτημα της εφαρμογής τους. Επομένως πρόκειται για ατελές moratorium: για moratorium ισχύος και εφαρμογής.
5. Μετά το τέλος των διαπραγματεύσεων, οι συμφωνίες δανεισμού είτε θα υποκατασταθούν με νέα νόμιμη και βάσει των αρχών του

Συντάγματος, των Συνθηκών της ΕΕ και του Διεθνούς Δικαίου, είτε ως συμφωνίες θα έχουν καταλυθεί και θα είναι ανυπόστατες, χωρίς κανένα από τα μέρη να μπορεί να αντλεί δικαιώματα με βάση αυτές, αλλά μόνο με βάση το Διεθνές Δίκαιο.

6. Από το σκοπό της Τροποποίησης και από όλα αυτά που αναφέραμε, προκύπτει σαφώς, ότι η ισχύς των δανειακών συμφωνιών λήγει και σταματά η εφαρμογή τους στις 30.6.2015. Εάν συμφωνηθεί νέα παράταση, θα την κρίνουμε τότε.

Β. Ως προς τις εναλλακτικές λύσεις, αντί της συμφωνίας παράτασης

1. Δύο εναλλακτικές λύσεις θα μπορούσε κανείς να σκεφθεί αντί του moratorium παράτασης ισχύος των δανειακών συμφωνιών:

- α. Η πρώτη θα ήταν η μονομερής αναστολή εφαρμογής των δανειακών συμφωνιών ως επαχθών και γενικότερα παρανόμων, επειδή παραβίαζαν το Σύνταγμα, τις Συνθήκες της ΕΕ και το Διεθνές Δίκαιο, και πρόκληση των δανειστών για διαπραγμάτευση νόμιμης δανειακής συμφωνίας (χωρίς επάχθεια και άλλες παραβιάσεις αρχών του δικαίου).

- β. Η δεύτερη εναλλακτική λύση θα ήταν η μονομερής καταγγελία των δανειακών συμφωνιών και παύση των βάσει αυτών πληρωμών, χωρίς πρόσκληση.

2. Η πρώτη λύση θα εναρμονιζόταν με την ιδιότητα της Ελλάδας ως μέλους της ΕΕ και με πολιτική ευρωπαϊκού προσανατολισμού της. Η δεύτερη λύση δε θα εναρμονιζόταν με κάθε προσανατολισμό εξωτερικής πολιτικής για την αντιμετώπιση της κρίσης της Ελλάδας.

3. Σήμερα δεν έχουμε τα δεδομένα πραγματικών δυνατοτήτων της Ελλάδας, αν οι εναλλακτικές λύσεις ήταν προτιμότερες ή όχι, ούτε συμβάλλει στο συμφέρον της Χώρας κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων να ασκηθεί αυτού του είδους πολιτική κριτική, χωρίς πλήρη δεδομένα.

- 4 Όλα θα μπουν κάτω από το φακό της κριτικής μετά την όποια συμφωνία ή σύγκρουση.

Γ. Ως προς τη δημοκρατική νομιμότητα της άσκησης του λειτουργήματος της αντιπολίτευσης

1. Η άσκηση του λειτουργήματος της αντιπολίτευσης, που αποτελεί θεμελιώδες όπλο της δημοκρατίας, πρέπει πάντοτε να είναι εποικοδομητική και όχι αντιπολίτευση για την αντιπολίτευσή ή αποκλειστικά για το κομματικό συμφέρον ή για ενίσχυση του αγώνα για την κατάκτηση της διακυβέρνησης της Χώρας.

2. Η δημόσια άσκηση του λειτουργήματος της αντιπολίτευσης κατά τη διάρκεια διαπραγματεύσεων για απαλλαγή από δεσμεύσεις της Χώρας είναι εποικοδομητική, μόνο αν ενισχύει το σκοπό των διαπραγματεύσεων και δεν ευνοεί τη θέση των αντιπάλων. Αν ευνοεί τη θέση των αντιπάλων, αποτελεί σοβαρή παραβίαση του Συντάγματος και της δημοκρατικής αρχής (άρθρο 1 παρ. 3 «Όλες οι εξουσίες υπάρχουν υπέρ του Λαού»)

Δ. Συνολική θέση για την ευθύνη των διαπραγματεύσεων

1. Με βάση τις αρχές της δημοκρατίας, της προστασίας της αξίας του ανθρώπου και της κυριαρχίας των λαών που επιβάλλει το διεθνές δίκαιο σε όλο τον Πλανήτη και οι Συνθήκες της ΕΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης στους λαούς της Ευρώπης και το Σύνταγμα της Ελλάδας σε όλα τα όργανα του πολιτεύματος, **η συμφωνία ή η μη-συμφωνία (ρήξη) που θα προκύψει από τις διαπραγματεύσεις θα πρέπει να στηρίζεται στις τις αρχές αυτές της δημοκρατικής νομιμότητας, που δεσμεύουν όλα τα κράτη.** Διαφορετικά θα είναι και πάλι ανυπόστατες και πρέπει να καταγγελθούν από τον Ελληνικό Λαό με βάση και πάλι το Σύνταγμα και γενικά το υπερκείμενο δίκαιο, που επιτρέπει και επιβάλλει ως υποχρέωση του πολίτη την αντίσταση.

2. Από όλα τα παραπάνω προκύπτει, ότι συμφωνία και ευρωπαϊκός προσανατολισμός της εξωτερικής μας πολιτικής προϋποθέτουν τη συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ **όχι ως υποτελούς μέλους, αλλά ως ισότιμου με τα άλλα.**

Ο καταθέτων μάρτυρας

Γιώργος Ι. Κασιμάτης

